

Ib Thyregod (V) sagde om forslagene i almindelighed, at de i høj grad bar præg af socialistiske teoretiske synspunkter, som gjorde, at de ikke var særlig velegnede til at danne grundlag for en forhandling i det udvalg, som nu skulle behandle disse spørgsmål. Om lovforslaget om værdifaste statsobligationer sagde han, at det forekom ham helt urealistisk at fremsætte et sådant forslag. Det, der kunne være helt om, var, at man fra realkreditinstitutternes side inden for et begrænset område forsøgsvis gik ind for indeksregulerede obligationer. Der var mange problemer, der skulle afklares, bl. a. forholdet til efterfølgende panthavere og forholdet til det internationale lånemarked. Forslaget kunne ikke forstås på anden måde, end at det simpelt hen var en socialisering, en overtagelse af samtlige realkreditinstitutter.

Niels Helveg Petersen (RV) sagde om forslagene i almindelighed, at det var en blanding af skidt og kanel, noget var egnet til videre behandling, andet måtte man på forhånd afvise. Om de værdifaste statsobligationer udtaltes det, at der umiddelbart var noget tiltalende ved tanken. Der var intet kurstab, og man fik derfor en lavere begyndelsesleje. Til gengæld fik man senere højere udgifter stigende med udviklingen af indkomsten. I hele forslaget var der dog meget, der trængte til nærmere uddybning.

Sigsgaard (VS) sagde om forslagene i almindelighed, at de var præget af en borgerlig g, og holdninet de derfor ikke udgjorde noget alternativ til regeringens politik. Forslagene byggede på en tro på, at kapitalen kunne kontrolleres, at man kunne sige til den, at den nok måtte producere, men ikke tjene maksimal profit. Midlerne til erhvervsinvesteringsfonden skulle ikke skaffes ved højere aktieselskabsskat, en højere formueskat eller en højere dækningsafgift for erhvervsjendomme, men ved skatter og salg af statsobligationer.

Hanne Reintoft (DK) sagde om forslagene i almindelighed, at det i meget høj grad var kvantiteten og ikke kvaliteten, der prægede dem. Hun kunne ikke støtte forslaget om oprettelse af Danske Erhvervs Investeringsfond og i tilslutning hertil udstedelse af for 10 milliarder kr. værdifaste statsobligationer. Man behøvede ikke at oprette specielle fonds for at afbøde de effektivt arbejdende virksomheders vanskeligheder med at skaffe kapital til udvidelsen.

Kai Moltke (u.p.) mente ikke, at der var nogen garanti for parikurs, så længe renten på adskillige andre områder lå på den højde, som den havde i øjeblikket. Han ville for sit eget vedkommende foretrække en udvidelse af rentesikringsordningen, som socialdemokratiet havde forslået, fremfor et eksperiment, som til syvende og sidst ikke var synderlig gennemtænkt.

Forslaget blev sammen med de ti andre forslag henvist til udvalget angående forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer vedrørende bolig i egen ejendom) m. fl. lovforslag. Udvalget afgav ikke betænkning eller beretning over forslaget.